

بررسی پلی مورفیسم ژن APOE در بیماران ایرانی مبتلا به آلزایمر

طاهره ناجی^۱، احمد ابراهیمی^۲، مرضیه انصاری^۳، حجت‌الله مباشری دمنه^{۴*}

۱-دانشیار، گروه علوم پایه، دانشکده داروسازی، واحد علوم دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲-دکترای ژنتیک مولکولی، کلینیک تخصصی مشاوره پزشکی ژنتیک پارسه، تهران، ایران.

۳-دانشجوی کارشناسی ارشد سلولی و مولکولی، گروه سلولی و مولکولی، دانشکده علوم و فناوری‌های نوین، واحد علوم دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۴-دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه پرستاری بهداشت روان، دانشکده پرستاری و مامائی، واحد تهران پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

یافته / دوره بیستم / شماره ۳ / پاییز ۹۷ / مسلسل ۷۷

چکیده

دریافت مقاله: ۹۶/۱/۱۱۵ پذیرش مقاله: ۹۶/۱/۱۲

مقدمه: بیماری آلزایمر یک اختلال چند عاملی است. ژنهای دخیل در آلزایمر به صورت یک ریسک فاکتور عمل می‌کنند. هدف از این مطالعه بررسی پلی مورفیسم ژن APOE در بیماران ایرانی مبتلا به آلزایمر می‌باشد.

مواد و روشها: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی، ۵۰ بیمار مبتلا به آلزایمر مورد بررسی قرار گرفتند. پلی مورفیسم ژن APOE در افراد سالم و بیماران مبتلا به آلزایمر به روش Tetra Arms PCR مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌های فراوانی ژنتیپ ۴/۴ و ال ۴ در افراد بیمار به طور معناداری از افراد سالم بیشتر بود (به ترتیب ۳۸/۴٪ و ۵۷/۷٪ در برابر $P \leq 0.009$). و ۳٪/۸ و ۲۸٪/۸.

بحث و نتیجه گیری: در پلی مورفیسم ژن APOE در جمعیت ایرانی، ژنتیپ ۴/۴ و ال ۴ دارای نقش ریسک فاکتوری برای بیماری آلزایمر در جمعیت ایران است.

واژه‌های کلیدی: آلزایمر، ژن APOE، جمعیت ایرانی.

*درسن مکاتبه: تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران پزشکی، دانشکده پرستاری و مامائی، گروه پرستاری.

پست الکترونیک: Mahyademneh7000@gmail.com

مقدمه

۲۱) اشاره کرد. جهش در این سه ژن مسئول ۴۰٪ از موارد زودرس بیماری آزمایم است. ژنهای دخیل در آزمایم دیررس به صورت یک ریسک فاکتور عمل می-کنند. ژنهای بسیاری در این خصوص به عنوان ریسک فاکتور مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در این راستا، ژن آپولیپوپروتئین (بر روی کروموزوم ۱۹) از مشهورترین ژنهای مورد مطالعه بوده و می‌باشد (۱۱-۱۳). آپولیپوپروتئین E (APOE)، لیپوپروتئین اصلی مغز است که در نقل و انتقال لیپیدها، به ویژه کلسترول، دخیل می‌باشد. ژن کد کننده این لیپوپروتئین سه ال دارد و از بین این ال‌ها توارث ال APOE4 قویترین فاکتور خطر برای بیمار آزمایم تک‌گیر می‌باشد (۱۴).

در انسان، سه ایزوفرم عمده APOE شامل، APOE2 و APOE4 وجود دارد. از این سه ایزوفرم، APOE3 شایع‌ترین ایزوفرم است (۱۵). اندامها و بافت‌های مختلف، به ویژه بافت مغز، دارای میزان قابل توجهی از APOE می‌باشند (۱۶-۱۸). APOE در سوخت و ساز چربی و تنظیم غلظت کلسترول نقش داشته، دارای خواص آنتی اکسیدانی نیز می‌باشد (۱۹-۲۱). مطالعات نشان می‌دهند که بیماری آزمایم در جهان و همچنین ایران رو به گسترش است (۲۲-۲۴). از سویی، جمعیت ایران در چند سال آینده به سمت پیری رفته و احتمال شیوع آزمایم در جامعه ایران قابل توجه خواهد بود. عوارض بالینی و هزینه‌های مربوط به ابتلا به آزمایم و اثرات آن بر خانواده‌های درگیر نیز از مباحث بسیار مهم می‌باشد. همچنین، مطالعات در خصوص مبانی ژنتیکی بیماری آزمایم به ویژه در ایران بسیار محدود است. بر این مبنای، پژوهش حاضر به بررسی پلی مورفیسم ژن APOE در بیماران ایرانی مبتلا به آزمایم دیررس پرداخته، نتایج حاصل از این پژوهش در حوزه تشخیص سریع بیماری آزمایم دیررس حائز اهمیت خواهد بود.

بیماری آزمایم بیماری پیچیده و از نظر ژنتیکی هتروژن می‌باشد. پیچیدگی این بیماری به دلیل فعدان الگوی تواری خاص می‌باشد. از طرفی، هتروژن بودن آزمایم بیانگر دخالت پلی مورفیسم ژنی در این بیماری است (۱،۲). این بیماری شایع‌ترین بیماری تخریب کننده دستگاه عصبی است (۳). مطالعات بیانگر آنند که بیش از ۲۶ میلیون نفر از جمعیت جهان به آزمایم مبتلا می‌باشند (۲،۴). بیماری آزمایم از نظر بالینی با اختلالات شناختی، اختلالات زبانی و مهارت‌های حرکتی و تغیرات رفتاری همراه است (۲). پژوهشها نشان می‌دهند که مناطق خاصی از مغز، از جمله لوب گیجگاهی، هیپو کامپ، بخشی از کورتکس و بخش کوچکی از لوب پیشانی با پیدایش این بیماری در ارتباط می‌باشند (۵). پدید آمدن پلاک‌های خارج سلولی و گره‌های داخل سلولی نوروفیبریلاری و فقدان ارتباطات سیناپسی در کورتکس، از عوامل مهم پاتولوژیک در ایجاد آزمایم می‌باشند (۶). پلاک‌های مرتبط با آزمایم از رشت‌های ۸ نانومتری از پپتیدهای ۴۰-۴۲ اسید آمینه ای به نام آمیلوئید بتا درست شده اند (۶،۷).

بیماری آزمایم بر اساس سن شروع بیماری به انواع زودرس و دیررس تقسیم می‌شود. در نوع زودرس (آزمایم خانوادگی)، سن شروع بیماری پایین‌تر از ۶۵ سال است؛ در حالی که در شکل دیررس، سن شروع بیماری بالاتر از ۶۵ سال می‌باشد (۸). عمدۀ موارد بیماری از نوع دیررس می‌باشد (۹). در این راستا، تحقیقات نشانگر آنند که بیش از ۹۷٪ موارد ابتلا به آزمایم از نوع دیررس بوده و تنها ۳٪ از موارد ابتلا از نوع زودرس می‌باشد (۱۰). چندین ژن دخیل در ایجاد بیماری آزمایم زودرس شناسایی شده‌اند که از مهم‌ترین آنها می‌توان به پرسنیل ۱ (بر روی کروموزوم ۱۴)، پرسنیل ۲ (بر روی کروموزوم ۱ و پروتئین پیش ساز بتا آمیلوئید (بر روی کروموزوم

این روش‌ها، بیماران با استفاده از روش نمک اشباع شده و کلروفرم استخراج گردید. سنجش کمیت و کیفیت تمام نمونه‌های استخراج شده توسط دستگاه نانودرایپ انجام شد. اعداد کمتر از ۱/۸ آلوودگی پروتئین یا فنلی را نشان داده و اعداد بالاتر از ۲ نشان دهنده آلوودگی RNA بودند. برای بیان ژن و بر مبنای مطالعات پیشین، برای روش Real time-PCR استفاده شد (۴۶). همچنین، برای شناسایی پلی مورفیسم rs۲۴۲۵۵۷ از ژن MAMT، تکنیک Tetra ARMS/PCR استفاده شد. از طرف دیگر، ۴ پرایمر EPCR-A3 مورد استفاده قرار گرفتند که خصوصیات کلی آنها در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱. مشخصات کلی پرایمرها

Primers name	Volume of DW adding to ml of each primers	Volume of primer	sequence	T m	Femal concentration
EPCR-A3-FC	350µL	/3	TAGAG CAACA AGAG GCCCA CAG	68	100nmol
EPCR-A3-FM	190µL	/6	CACAC CAGCA ATGAT GATAC C	62	100nmol
EPCR-A3-TFN	230µL	/6	CCTGG GGGTC CTGGT GTGCA	68	100nmol
EPCR-A3-RC	230µL	/3	TGCCA GCCTC CATCC ATCCA G	64	100nmol

نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون‌های آماری مربع کای و در صورت نیاز آزمون Odd Ratio مورد آنالیز قرار گرفتند.

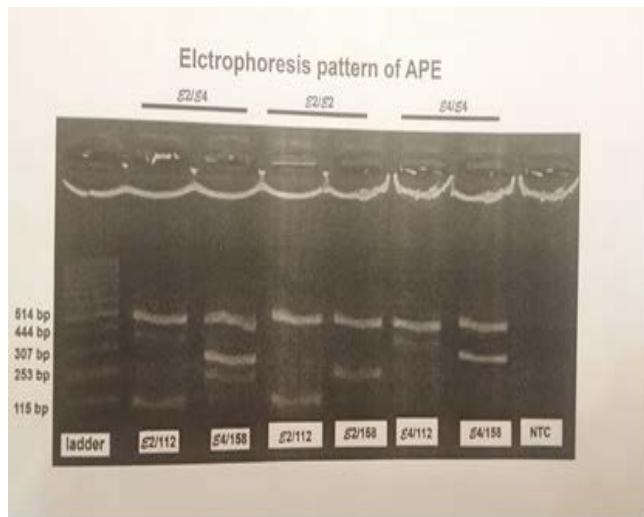
یافته‌ها

جدول ۲ نشانگر آللهای مربوط به پلی مورفیسم (rs۷۴۱۲) و (rs۴۲۹۳۵۸) در ۵۰ نفر بیمار مبتلا به آلزایمر و ۵۷ نفر فرد سالم است. مطابق جدول ۲، از میان ۵۰ نفر مبتلا به آلزایمر، وجود زنوتیپ‌های نرمال، هتروژن و موتانت به ترتیب در٪۲۳،٪۳۸ و٪۳۸ از بیماران به

مواد و روشها

طی این تحقیق توصیفی تحلیلی، نمونه‌ها به صورت گزارش موردی (Case Series) صورت گرفته و با توجه به مطالعات قبلی و حداقل امکان موجود و جامعه در دسترس، ۵۰ بیمار بر مبنای معیارهای ورود و خروج، انتخاب شدند. در این مطالعه ۵۰ بیمار مبتلا به آلزایمر، بستری در مرکز نگهداری (نورسته) و سایر مراکز همکار مورد ارزیابی اولیه قرار گرفته و پس از بیماری یابی و تأیید بیماری توسط متخصص اعصاب و روان، مشاوره و ثبت اطلاعات پرسشنامه طرح تحقیقاتی از طریق مصاحبه با خانواده بیمار و مطالعه پرونده‌ی بیمار انجام یافته و افراد کاندید برای بررسی انتخاب گردیدند. پس از کسب رضایت اولیاء و همراهان، با نمونه‌گیری از افراد مبتلا و خانواده‌ی آنان به عنوان گروه سالم و کنترل، استخراج DNA صورت پذیرفته و با استفاده از دستگاه نانودرایپ کیفیت سنجی نمونه‌ها انجام گرفت. در معیار تشخیصی آلزایمر از معیار DSM-VI استفاده گردید که طی آن معیارهای بروز نقص‌های شناختی مشتمل بر نقص حافظه مبني بر نقص در یادگیری اطلاعات جدید و یادآوری اطلاعات یاد گرفته قبلی، عدم توانایی در سخن گفتن، عدم تشخیص افراد و اشیاء و عدم انجام فعالیتهای حرکتی با وجود سیستم حرکتی سالم، مورد ارزیابی قرار گرفتند. سن بالای ۶۵ سال و امضای فرم رضایت نامه توسط بیمار یا قیم وی به عنوان معیار ورود مطالعه محسوب شد. سن کمتر از ۶۵ سال، وجود هرگونه بیماری نوروولژیک یا روانپزشکی همراه، وجود سابقه خانوادگی و عدم تمایل به همکاری از طرف بیمار و یا قیم وی به عنوان معیار خروج برای انتخاب بیماران در نظر گرفته شدند. داده‌های حاصل از آزمون‌های مولکولی نیز در فرم جمع‌آوری اطلاعات ثبت شد. جهت استخراج DNA در این تحقیق با توجه به کمیت و کیفیت مناسب DNA حاصله برای انجام PCR و همچنین نسبتاً بی‌ضرر بودن محلول‌های مورد استفاده در

(307) و دو باند مشخص نرمال (115 bp, 253bp) در نتایج الکتروفورز کاملاً مشخص می‌باشد. نتایج موید آن است که پس از اپتیمایز کردن شرایط PCR، کلیه قطعات مورد نظر بدون هرگونه قطعه اضافی تکثیر شده‌اند. از سویی، جهت تایید طول قطعات، با داده‌های پایگاه NCBI مقایسه شدند.

شکل ۱. محصول PCR مربوط به ژن APOE در دو جایگاه ۱۱۲ و ۱۵۸.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که آلل ۴۴ می‌تواند به عنوان یک ریسک فاکتور برای بیماری آلزایمر اسپورادیک در بیماران ایرانی مطرح باشد. بیماری آلزایمر، شایع‌ترین علت زوال عقل در دوران میانسالی و پیری است که با نقص در فعالیت‌های شناختی، از دست دادن حافظه، از دست دادن توانایی انجام حرکات هدف دار و تغییرات شخصیتی همراه است (۲۰، ۲۳). این بیماری از نظر ژنتیکی هتروژن بوده و تحت تاثیر محیط و ژنتیک است که شیوع آن از حدود ۳٪ در میان افراد ۶۵ ساله تا حدود ۵۰٪ در میان افراد ۸۵ ساله تغییر می‌کند و در فهرست ده بیماری کشنده در کشورهای در حال توسعه جای دارد (۲۲). همراستا با نتایج حاصل از این تحقیق، مطالعات نشان می‌دهند که حضور آلل ۴۴ با افزایش خطر ابتلا به بیماری

اثبات رسید. همچنین، وجود ژنوتیپ‌های نرمال، هتروژن و موتانت به ترتیب در ۴۲٪، ۵۳٪ و ۳٪ از افراد سالم به اثبات رسید. با توجه به نتایج این جدول، آلل ۴۴ می‌تواند به عنوان یک ریسک فاکتور برای بیماری آلزایمر اسپورادیک عمل کند. در این راستا، از مقدار OR چنین نتیجه گرفته می‌شود که افراد دارای آلل ۴۴ در مقایسه با افرادی که این آلل را ندارند ۳۰۶۸ بار بیشتر به بیماری آلزایمر اسپورادیک مبتلا می‌شوند. مقایسه فراوانی ژنوتیپ‌ها در دو گروه بیمار و سالم نشان می‌دهد که تفاوت ژنوتیپ هموزیگوت موتان در دو گروه بیمار و سالم معنادار بوده و بنابراین می‌توان گفت دارای نقش ریسک فاکتوری می‌باشد (P=0.009).

جدول ۲. بررسی توزیع ژنوتیپ‌های در دو گروه بیمار و سالم (کنترل).

P-Value	95%CI	OR	کل	سالم (کنترل)	بیمار	ژنوتیپ
			۱۴	(۴۲%)۱۱	(۵۷%)۳	E2/E4
۰.۷۴۶	۶/۷۱۵-۰/۲۵۵	۱/۳۱۰	۱۹	(۵۳%)۱۴	(۴۷%)۵	(نرمال)
۰.۰۰۹	۲۲۲/۸۷-۱/۵۰۸	۱۸/۳۳۳	۶	(۳%)۱	(۲۸%)۵	E4/E4
			۳۹	۲۶	۱۳	(متوان)

از سویی، جدول ۳ نشانگر بررسی همسانی توزیع آلل های ۴۲ و ۴۴ در افراد بیمار و سالم است.

جدول ۳. بررسی همسانی توزیع آلل‌ها در دو گروه بیمار و سالم

P-value	۹۵% CI	OR	کنترل	بیمار	آلل
			۴۷	(۶۹%)۳۶	(۴۲%)۱۱
۰.۲۱/۰	۱۴۰/۸-۱۵۶/۱	۰.۶۸/۳	۳۰	(۲۸%)۱۵	(۵۷%)۱۵
			۷۷	۵۱	۲۶

از طرفی، شکل ۱ نشانگر نتایج مربوط به الکتروفورز محصول PCR مربوط به ژن APOE در دو جایگاه ۱۱۲ و ۱۵۸ است. همانگونه که مشاهده می‌شود، طول قطعه کنترل (bp 514)، دو باند مشخص موتانت (bp 444 و 444bp)

صورت موجود بودن نمونه‌های بیشتر و همچنین در صورت عدم محدودیت مالی و امکانات آزمایشگاهی، مطالعه گستردگرتر می‌توانست منجر به یافته‌های متقن‌تری گردد. امید است در آینده امکان بررسی وسیع‌تر با حجم نمونه‌های بیشتر و تکنیک‌های پیشرفته‌تر در سطح سلولی و مولکولی، فراهم گردد.

در مجموع نتایج این تحقیق نشان دادند که جهش‌های شایع ژن APOE می‌تواند باعث افزایش ابتلا به بیماری آلزایمر گردد. بر این مبنای، تشخیص بیماری با استفاده از آلر یا مارکری خاص که به طور مستقیم با بیماری مرتبط است، می‌تواند در تشخیص سریع بیماری و احیاناً در درمان آن موثر واقع گردد. این مطالعه، از اولین مطالعات در حیطه بررسی‌های زنی در بیماران مبتلا به آلزایمر در جمیعت ایران است و برای حصول اطمینان و رسیدن به نتایج قابل تعمیم به همه جمیعت ایرانی، بررسی‌های بیشتر با جامعه آماری بالاتر مورد نیاز خواهد بود.

تشکر و قدردانی

این تحقیق بر گرفته از پایان نامه با عنوان بررسی جهش‌های شایع ژن (MAPT,APOE) در بیماران ایرانی مبتلا به آلزایمر دیرس با هدایت جناب آقای دکتر احمد ابراهیمی به عنوان استاد راهنمای و پژوهشگری مرضیه اناری به عنوان مجری است. این مقاله با مشارکت جمیع نویسنده‌گان این نوشتار تهیه و تدوین گردیده است.

آلزایمر (۲۶)، آسیب‌های مغزی (۲۷) و خونریزی داخل مغزی (۲۸) همراه است. همچنین، تحقیقات نشان می‌دهند که پلی مورفیسم‌های APOE باعث پیشرفت اختلالات در سیستمهای فیزیولوژیک مختلفی از انسان می‌گردد (۲۹). نقش مهمی در حفظ هموستاز چربی در سیستم عصبی مرکزی (۳۰)، ترمیم عصبی (۳۱)، حفظ شکل پذیری سیناپسی (۳۲)، آسیب ناشی از استرس اکسیداتیو (۳۳)، و متابولیسم گلوكزمغزی (۳۴) بازی می‌کند. بر این مبنای، ژن‌های مربوط به این لیپوپروتئین می‌توانند در پاتولوژی آلزایمر نقش ایفا نمایند. از سویی، تحقیقات نشان می‌دهند که ژن پلی مورفیسم APOE با خطر پیشرفت اختلالات سیستم عصبی مرکزی مرتبط می‌باشد. پلی مورفیسم به عنوان یک عامل خطر ژنتیکی برای توسعه بیماری آلزایمر در جمیعت‌های مختلف نیز شناخته شده است (۳۵-۳۷). بررسی‌ها نشان می‌دهند که در جمیعت چین، پلی مورفیسم APOE با خطر ابتلا به ترومبوز وریدی عمیق مرتبط است (۳۸) که این امر احتمالاً می‌تواند در بروز اختلالات سیستم عصبی مرکزی نیز نقش ایفا نماید. داده‌های مختلف نشان داده‌اند که پلی مورفیسم APOE با خطر زوال عقل (۳۹)، فشار خون بالا (۴۰)، مولتی پلاسکلروز (۴۱)، سکته قلبی (۴۲) و اختلالات مغزی (۴۳) مرتبط است. یافته‌های پژوهشی نشان داده‌اند که در افراد با آلر ۴، رسوب آمیلوبنید β در پارانشیم مغز افزایش می‌یابد (۴۳،۴۴) و نیز در اترواسکلروز نقش دارد (۴۵). این امر، می‌تواند نقش مهمی در آسیبهای مغزی ایفا نماید که طبعاً آلزایمر نیز یکی از پیامدهای حاصله از آسیبهای مربوط به پارانشیم مغزی است.

این مطالعه، در حیطه بررسی پلی مورفیسم ژن APOE در بیماران ایرانی مبتلا به آلزایمر انجام گرفته است و از نظر تفسیر در جمیعت به خاطر محدود بودن حجم نمونه با محدودیت‌هایی روبرو است و احتمالاً در

References

1. Puglielli L, Tanzi RE, Kovacs DM. Alzheimer's disease: the cholesterol connection. *Nat Neurosci.* 2003; 6 (4): 345-351.
2. Bertoli-Avella AM, Oostra BA, Heutink P. Chasing genes in Alzheimer's and Parkinson's disease Rotterdam Hum Genet. 2004; 114 (5):413-438.
3. Navab E, Negarandeh R, Peyrovi H, Navab P. Stigma among Iranian family caregivers of patients with Alzheimer's disease: A hermeneutic study. *Nurs Health Sci.* 2013; 15(2):201-206. (In Persian).
4. Hernández F, Lucas JJ, Cuadros R, Avila J. GSK-3 dependent phosphoepitopes recognized by PHF1 and AT8 antibodies are present in different tauisoforms *Neurobiol Aging.* 2003; 24(8): 1087-1094.
5. Berr C, Hauw JJ, Delaère P, Duyckaerts C, Amouyel P. Apolipoprotein E allele epsilon 4 is linked to increased deposition of the amyloid beta-peptide (A-beta) in caseswith or without Alzheimer's disease. *Neurosci Lett.* 1994; 178(2): 221-224.
6. Bertram L, Tanzi RE. Alzheimer'sdisease: one disorder, too many genes *Hum Mol Genet.* 2004; 13 Spec No 1: R135-141.
7. Brandt R, Hundert M, Shahani NT au alteration and neuronal degeneration in tauopathies: mechanisms and models. *Biochim Biophys Acta.* 2005; 1739(2-3): 331-354.
8. Caffrey TM, Joachim C, Wade-Martins R.Haplotype-specific expression of the N-terminal exons 2 and 3 at the human MAPT locus. *Neurobiol Aging.* 2008; 29(12): 1923-1929
9. Chauhan NB. Membrane dynamics, cholesterol homeostasis, and Alzheimer's disease. *J Lipid Res.* 2003; 44 (11): 2019-2029.
10. Conrad C, Vianna C, Freeman M, Davies P A polymorphic gene nested within an intron of the tau gene: implications for Alzheimer's disease. *Proc Natl Acad Sci U S A.* 2002; 99 (11): 7751-7756.
11. D'Souza I, Schellenberg GD Regulation of tau isoform expression and dementia *Biochim Biophys Acta.* 2005; 1739(2-3): 104-115.
12. Dermaut B, Kumar-Singh S, Rademakers R, Theuns J, Cruts M, Van Broeckhoven C.Tauis central in the genetic Alzheimer-frontotemporal dementia spectrum. *Trends Genet.* 2005; 21(12): 664-672.
13. Gozalpour E, Kamali K, Mohammd K, Khorshid HK, Ohadi M, Karimloo M, et al. Association between Alzheimer's Disease and Apolipoprotein E Polymorphisms. *Iran J Public Health.* 2010; 39(2): 1-6.
14. Ezquerre M, Campdelacreu J, Muñoz E, Oliva R, Tolosa E. Sequence analysis of tau 3'untranslated region and sait ohin gene in sporadic progressive supranuclear palsy *J Neurol Neurosurg Psychiatry.* 2004; 75(1):155-157.
15. Mahley RW.Apolipoprotein E: cholesterol transport protein with expanding role in cell biology. *Science.* 1988; 240(4852):622-630.

16. Williams DL, Dawson PA, Newman TC, Rudel LL. Apolipoprotein E synthesis in peripheral tissues of nonhuman primates. *J Biol Chem.* 1985; 260(4): 2444-2451.
17. Getz GS, Reardon CA. Apoprotein E as a lipid transport and signaling protein in the blood, liver, and artery wall. *J Lipid Res.* 2009; 50 Suppl: S156-161.
18. Ang LS, Cruz RP, Hendel A, Granville DJ. Apolipoprotein E, an important player in longevity and age-related diseases. *Exp Gerontol.* 2008; 43(7): 615-622.
19. Eichner JE, Dunn ST, Perveen G, Thompson DM, Stewart KE, Stroehla BC. Apolipoprotein E polymorphism and cardiovascular disease: a HuGE review. *Am J Epidemiol.* 2002; 155(6): 487-895.
20. Hayek T, Oiknine J, Brook JG, Aviram M. Increased plasma and lipoprotein lipid peroxidation in apo E-deficient mice. *Biochem Biophys Res Commun.* 1994; 201(3): 1567-1574.
21. Miyata M, Smith JD. Apolipoprotein E allele-specific antioxidant activity and effects on cytotoxicity by oxidative insults and beta-amyloid peptides. *Nat Genet.* 1996; 14(1): 55-61.
22. De Silva R, Weiler M, Morris HR, Martin ER, Wood NW, Lees AJ. Strong association of a novel Tau promoter haplotype in progressive supranuclear palsy. *Neurosci Lett.* 2001; 311(3): 145-148.
23. Liang Y, Lin S, Beyer TP, Zhang Y, Wu X, Bales KR, et al. A liver X receptor and retinoid X receptor heterodimer mediates apolipoprotein E expression, secretion and cholesterol homeostasis in astrocytes. *J Neurochem.* 2004; 88(3): 623-634.
24. Liu QY, Yu JT, Miao D, Ma XY, Wang HF, Wang W, et al. An exploratory study on STX6, MOBP, MAPT, and EIF2AK3 and late-onset Alzheimer's disease. *Neurobiol Aging.* 2013; 34(5): 1519.e13-17.
25. Radmanesh F, Devan WJ, Anderson CD, Rosand J, Falcone GJ; Alzheimer's Disease Neuroimaging Initiative (ADNI). Accuracy of imputation to infer unobserved APOE epsilon alleles in genome-wide genotyping data. *Eur J Hum Genet.* 2014; 22(10): 1239-1242.
26. Strittmatter WJ, Weisgraber KH, Goedert M, Saunders AM, Huang D, Corder EH, et al. Hypothesis: microtubule instability and paired helical filament formation in the Alzheimer disease brain are related to apolipoprotein E genotype. *Exp Neurol.* 1994; 125(2): 163-171; discussion 172-174.
27. Teasdale GM, Murray GD, Nicoll JA. The association between APOE epsilon4, age and outcome after head injury: a prospective cohort study. *Brain.* 2005; 128(Pt 11): 2556-2561.
28. McCarron MO, Wei CJ, Muir KW, Hoffmann KL, Lees KR, Alberts MJ, et al. Effect of apolipoprotein E genotype on in-hospital mortality following intracerebral haemorrhage. *Acta Neurol Scand.* 2003; 107(2): 106-109.

29. Chalouhi N, Ali MS, Jabbour PM, Tjoumakanis SI, Gonzalez LF, Rosenwasser RH, et al. Biology of intracranial aneurysms: role of inflammation. *J Cereb Blood Flow Metab.* 2012;32(9): 1659-1676
30. Gong JS, Kobayashi M, Hayashi H, Zou K, Sawamura N, Fujita SC, et al. Apolipoprotein E (ApoE) isoform-dependent lipid release from astrocytes prepared from human ApoE3 and ApoE4 knock-in mice. *J Biol Chem.* 2002; 277(33): 29919-2926.
31. Buttini M, Orth M, Bellotta S, Akeefe H, Pitas RE, Wyss-Coray T, et al. Expression of human apolipoprotein E3 or E4 in the brains of Apoe-mice: isoform-specific effects on neurodegeneration. *J Neurosci.* 1999; 19(12): 4867-4880.
32. Nathan BP, Bellotta S, Sanan DA, Weisgraber KH, Mahley RW, Pitas RE. Differential effects of apolipoproteins E3 and E4 on neuronal growth in vitro. *Science.* 1994; 264(5160):850-852.
33. Gibson GE, Haroutunian V, Zhang H, Park LC, Shi Q, Lesser M, et al. Mitochondrial damage in Alzheimer's disease varies with apolipoprotein E genotype. *Ann Neurol.* 2000; 48(3): 297-303.
34. Reiman EM, Chen K, Alexander GE, Caselli RJ, Bandy D, Osborne D, et al. Functional brain abnormalities in young adults at genetic risk for late-onset Alzheimer's dementia. *Proc Natl Acad Sci U S A.* 2004; 101(1): 284-289.
35. Achouri-Rassas A, Ali NB, Cherif A, Fray S, Siala H, Zakraoui NO, et al. Association between ACE polymorphism, cognitive phenotype and APOE genotype and APOE E4 allele in a Tunisian population with Alzheimer disease. *J Neural Transm (Vienna).* 2016; 123(3): 317-321.
36. Kumar NT, Liestøl K, Løberg EM, Reims HM, Mæhlen J. Apolipoprotein E allelotype is associated with neuropathological findings in Alzheimer's disease. *Virchows Arch.* 2015; 467(2): 225-235.
37. Zheng L, Duan J, Duan X, Zhou W, Chen C, Li Y, Chen J, et al. Association of Apolipoprotein E (ApoE) Polymorphism with Alzheimer's Disease in Chinese Population. *Curr Alzheimer Res.* 2016; 13(8): 912-917.
38. Zhu S, Wang Z, Wu X, Shu Y, Lu D. Apolipoprotein E polymorphism is associated with lower extremity deep venous thrombosis: color-flow Doppler ultrasound evaluation. *Lipids Health Dis.* 2014;13:21.
39. Yin YW, Li JC, Wang JZ, Li BH, Pi Y, Yang QW, et al. Association between apolipoprotein E gene polymorphism and the risk of vascular dementia: a meta-analysis. *Neurosci Lett.* 2012; 514(1): 6-11.
40. Stoumpos S, Hamodrakas SJ, Anthopoulos PG, Bagos PG. The association between apolipoprotein E gene polymorphisms and essential hypertension: a meta-analysis of 45 studies including 13,940 cases and 16,364 controls. *J Hum Hypertens.* 2013; 27(4): 245-255.
41. Xu H, Li H, Liu J, Zhu D, Wang Z, Chen A, et al. Meta analysis of apolipoprotein E gene polymorphism and susceptibility of myocardial infarction.

- dial infarction. PLoS One. 2014; 9(8): e104608.
42. Wang QY, Wang WJ, Wu L, Liu L, Han LZ. Meta-analysis of APOE ε2/ε3/ε4 polymorphism and cerebral infarction. J Neural Transm (Vienna). 2013; 120(10): 1479-1489.
43. Kaushal R, Woo D, Pal P, Haverbusch M, Xi H, Moomaw C, et al. Subarachnoid hemorrhage: tests of association with apolipoprotein E and elastin genes. BMC Med Genet. 2007; 8: 49.
44. Qiu WQ, Zhu H, Dean M, Liu Z, Vu L, Fan G, et al. Amyloid associated depression and ApoE4 allele: longitudinal follow-up for the development of Alzheimer's disease. Int J Geriatr Psychiatry. 2016; 31(3): 316-322.
45. Davignon J. Apolipoprotein E and atherosclerosis: beyond lipid effect. Arterioscler Thromb Vasc Biol. 2005; 25(2): 267-269.
46. Ohm TG, Kirca M, Bohl J, Scharnagl H, Gross W, März W. Apolipoprotein E polymorphism influences not only cerebral senile plaque load but also Alzheimer-type neurofibrillary tangle formation. Neuroscience. 1995; 66(3): 583-287

APOE Gene Polymorphism in Patients with Alzheimer's Disease in Iran

Naji T¹, Ebrahimi A², Anari M³, **Mobasher Demneh H***⁴

1. Associate Professor, Department of Basic Science, Pharmaceutical Branch, Islamic Azad university, Tehran, Iran.

2. PhD, Parseh Clinic, Tehran, Iran.

3. MSc, Department of Cellular and Molecular Biology, Faculty of Advanced Science and Technology, Pharmaceutical Sciences Branch, Islamic Azad University of Tehran (IAUPS), Iran.

4.MSc student, Department of Mental Health Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Tehran Medical Science Branch, Islamic Azad University, Tehran. Iran, Mahyademneh7000@gmail.com.

Received: 1 Sep 2018 Accepted: 29 Sep 2018

Abstract

Background: Alzheimer's disease is a multi-factorial disorder. The genes involved in Alzheimer's disease act as risk factors. The aim of this study was to investigate the APOE gene polymorphism in patients with Alzheimer's disease in Iran.

Materials and Methods: In this analytical-descriptive study, 50 patients with Alzheimer's were investigated. Polymorphism of the APOE gene was investigated in healthy subjects and patients with Alzheimer's using Tetra Arms PCR.

Results: The frequency of the 4ε /4ε genotype and ε4 allele was significantly higher in patients with Alzheimer's compared to healthy subjects (38/4% and 57/4% versus 3/8% and 28/8%, respectively) ($P \geq 0.009$).

Conclusion: In polymorphism of the APOE gene, the 4ε /4ε genotype, and the ε4 allele, are risk factors for Alzheimer's disease in the Iranian population.

Keywords: Alzheimer's disease, APOE Gene, Iranian population

***Citation:** Mobasher Demneh H, Naji T, Ebrahimi A, Anari M. APOE Gene Polymorphism in Patients with Alzheimer's Disease in Iran Yafte. 2018; 20(3):90-99.